

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE MEDI AMBIENT I ORDENACIÓ TERRITORIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1093-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 74

Presidència de l'Honorable Sra. Lourdes Bosch i Acarreta

Sessió celebrada dia 15 d'octubre del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 6232/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a Tagomago.	1030
2) RGE núm. 7917/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a dessaladora de Santa Eulària des Riu.	1033
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions?

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Sra. Presidenta, Fernando Rubio substitueix Miguel Jerez.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

I Esperança Marí substitueix Damià Borràs.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a les proposicions no de llei RGE núm. 6232/14 presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a Tagomago, i RGE núm. 7917/14 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a dessaladora de Santa Eulàlia.

1) Proposició no de llei RGE núm. 6232/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a Tagomago.

Per defensar la proposició no de llei RGE núm. 6232/14 per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bones tardes a totes i a tots. Per al nostre grup parlamentari la història de Tagomago, almanco la història recent d'aquest illot nostre, és una història d'impunitat, d'una impunitat que aquells que tenim responsabilitats públiques no podem consentir de cap de les maneres, siguin directes o indirectes, en aquest cas, com a parlamentaris.

Jo crec que començant per la mateixa situació d'aquest illot el qual té la paradoxa de ser un indret amb el màxim nivell de protecció, com diu l'exposició de motius de la nostra proposició no de llei, és Àrea Natural d'Especial Interès, és una ANEI segons la LEN, és una àrea d'alt nivell de protecció segons el Pla Territorial d'Eivissa, és Lloc d'Interès Comunitari, és Zona d'Especial Protecció d'Aus, per tant, part de la Xarxa Natura 2000 i, de fet, fa pocs dies, en què encara no estava, evidentment, redactada aquesta proposició, el Govern va plantejar passar de LIC a ZEC, Zona d'Especial Conservació, i avançar fins i tot encara més en la implementació del que hauria de ser una protecció la qual, evidentment, i si no, no hauríem fet aquesta proposició, per a nosaltres també ha tingut molt de dèficits.

Es produeix, però, aquesta paradoxa, zona de màxima protecció, però curiosament propietat privada, això sona molt a pel·lícules de pirates, això de tenir una illa per a tu tot sol, sobretot si té aquest alt valor mediambiental, per tant, és patrimoni d'alguna manera de tots i de totes ciutadans de les Illes Balears i podríem dir que del món, però, a part de ser privada, que jo no és que tinguem res en contra de la propietat privada, és que és explotada i es posen en perill aquests valors. De fet quan un posa a Google Tagomago, el primer que li surt és l'anunci de l'explotador, un anunci ple, per les activitats que

s'hi despleguen, d'incompatibilitats amb aquests valors de protecció.

No sé si saben que des de principis pràcticament dels anys 2000, l'actual propietat o la part explotadora, que de vegades es confonen amb un joc interessat, va desplegar diferents obres, totes il·legals: la residència, aquesta que molts hauran pogut veure a la revista *Hola*, on surt la Sra. Normal Duval i el Sr. Matthias Kühn, on es veuen perfectament aquestes obres, denunciades per la mateixa Conselleria de Medi Ambient el 2009; un moll artificial aprofitant un antic moll natural, i un *beach club*, que és la terminologia moderna per allò que s'ha volgut camuflar com a un "xiringuito", revestit de naturalitat o d'ambient natural.

Des del 2009, com els deia, aquesta qüestió està immersa en un procés judicial, a instàncies de la Conselleria de Medi Ambient i dels agents de Medi Ambient, per diferents tipologies de delictes mediambientals. Ens consta que, a més, fins i tot hi havia denúncies per part d'altres instàncies, com la Inspecció de Treball, per les condicions en què estava la gent que hi va fer les obres en el seu moment. Un cas que ha estat aturat fins enguany que, per una denúncia del nostre grup parlamentari en els jutjats de Palma, a finals del mes de maig, es va permetre una de les coses que nosaltres demanàvem a la denúncia, que és reactivar aquest cas que hi havia a Eivissa, perquè reforçava aquesta idea de la impunitat, el fet que hi hagués una denúncia per diversos delictes mediambientals, que nosaltres pensam que, a més, des del punt de vista del procediment hauria d'aturar qualsevol gestió, no el que tinguem a veure amb la preservació, però sí tot allò que pugui posar en qüestió aquesta preservació, com per exemple ampliacions bé siguin del port, del *beach club* o de la residència principal, que són els tres elements principals de l'illot, pensam que no s'hauria de dur endavant el procediment, sobretot quan fins i tot obraven en mans de la Conselleria de Medi Ambient informes que no només deien que moltes d'aquestes coses eren incompatibles amb el medi ambient, sinó que allò que es demanava ja estava fet, la qual cosa era doble càrrega de poca vergonya per part del promotor.

Aquest cas s'ha reactivat, de fet el jutge que instrueix el cas a Eivissa va ordenar el mes de juliol d'enguany, continuar la tramitació de l'expedient, no com a delicte mediambiental però sí com a delicte contra l'ordenació del territori. I fins i tot, malgrat això, al llarg de l'estiu, i hauran vist diferents notícies als diaris, sobretot d'Eivissa, però fins i tot, si no els convit a veure una pàgina web que diferents ciutadans varen posar en marxa a través de Facebook, que és Tagomago parc natural, on hi ha més de 3.000 persones que la segueixen, i s'hi han penjat fotografies, denúncies, les diferents notícies que han sorgit només aquest estiu, fins i tot després que el jutge digués que s'havia de seguir tramitant el cas com un delicte contra l'ordenació el territori, des de fotografies fetes pels mateixos usuaris del *beach club* amb quantitat d'iots fondejats sobre la posidònia, fondeigs del tot il·legals, una macrofesta que va ser denunciada per l'Ajuntament de Santa Eulàlia a finals del mes

d'agost i que es podia veure i sentir perfectament des d'Eivissa, els vols diaris amb helicòpter els quals són incompatibles, com assenyalen els informes de Xarxa Natura 2000, amb la preservació de les aus protegides que hi ha a l'illot, la il·luminació que s'ha posat en els darrers temps que envolta pràcticament tot aquest illot i que atempta contra la idea d'hàbitat protegit que qualsevol pugui tenir al cap, etcètera, etcètera.

Pensam i no entenem que ens haguem d'escudar en una qüestió competencial, però també hi podríem entrar, nosaltres hem demanat a la Conselleria de Turisme, per exemple, ja que hi ha hagut tant de renou amb el tema dels lloguers turístics, si hi havia cap expedient per l'explotació d'un indret on només la residència es lloga per entre 100.000 i 250.000 euros a la setmana, que és bastant més del que puguin recaptar molts de particulars fent lloguer turístic durant prou temps a qualsevol indret concret de les Illes Balears. I la Conselleria de Turisme ens ha respost que les competències de turisme són del consell insular i que ells no tenen constància que es faci cap activitat turística a l'illot de Tagomago.

Però més enllà d'això, som a la Comissió de Medi Ambient i el que plantejava la nostra proposició són dos missatges clars i redactats amb esperit de consens per part de tots els grups, amb la idea de frenar, d'aturar aquesta sensació del missatge d'impunitat que és molt negatiu i que se'n poden dur els ciutadans i ciutadanes de la nostra comunitat. El primer instar que el Govern, com a màxima administració responsable en matèria de medi ambient, faci la seva feina, perquè pensam que ha tengut clars-obscur i que compleix i faci complir la legalitat vigent. I segona qüestió, la declaració de l'illot de Tagomago com a parc natural, tot i que entenem que si funcionassin, si s'haguessin posat mitjans, recursos i sobretot s'haguessin implicat les diferents administracions i actors, començant també per la propietat, que no només té el dret d'explotar sinó el deure de protegir per la part que li toca Tagomago, amb els plans d'ordenació dels recursos naturals, lligats a la consideració de Xarxa Natura 2000 i al nivell de protecció que té aquest espai, hauria estat suficient.

No ha estat així, per ventura la figura de parc natural té un valor més simbòlic que una altra qüestió, però si en el transcurs del debat som capaços de posar-nos d'acord amb una altra figura, ja hem donat algunes pistes, doncs per part del nostre grup parlamentari estarem encantats.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de fixació de posició. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Boned, per un temps de deu minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Abril, vagi per endavant el suport del nostre grup a la proposta. I m'agradaria ressaltar algunes qüestions referents a aquest tema.

Aquest estiu hi ha hagut dos greus problemes en aquesta àrea mediambiental, un d'ells ja ve d'enrera, que són les prospeccions, i l'altre, polèmica més recent, és el tema d'aquesta illa de Tagomago. Problema que ha estat ja objecte d'alguna intervenció en el Ple del Parlament, s'ha preguntat al conseller opinió sobre aquesta qüestió, i, curiosament, l'únic que hem sentit per part del Govern ha estat defensar a capa i espasa el promotor del negoci que es pretén explotar, o que, de fet s'explota, malgrat que no es vulgui reconèixer, a l'illa de Tagomago. Això és una realitat, una realitat a més que ens porta a ressaltar alguna incoherència i una certa descoordinació.

Jo vull recordar, amb la polèmica de les prospeccions, una reclamació que es fa, i ja darrerament dubtam si és prou certa i contundent, però es reclama per part del Govern que es lamenta que Madrid no tengui en compte suficientment el Govern balear a l'hora de decidir què es fa o no amb les prospeccions; es reclama que des del Govern de l'Estat s'escoltin les institucions de les Illes Balears, i curiosament quan és al Govern balear que li toca ser qui escolta ens adonam que es tapa les orelles i el que fa és no voler senti res, perquè, curiosament, i en aquest cas concret de l'illa de Tagomago, doncs tant el Consell d'Eivissa com l'Ajuntament de Santa Eulàlia s'han mostrat obertament contraris, han rebutjat el negoci que allà s'hi fa; intenten, en la mesura que es pot fins ara, fer allò que impedeixi explotar aquest tipus d'activitat, però per part del Govern, contràriament, no s'escolta aquesta protesta, no s'escolta aquesta reclamació, es defensa el promotor i, de fet, es fan informes favorables perquè aquesta explotació pugui ser una realitat.

Jo no crec que puguem ... o no tenc necessitat d'aportar ara mateix moltes més dades concretes, ni repetir les que ha ofert el Sr. Abril en aquest cas, però sí que hi ha fets que són clars, fets que són clars i està provat que hi ha obres realitzades il·legalment. Aquestes obres realitzades il·legalment han provocat que la Fiscalia denunciàs aquestes obres, fins i tot hi ha per enmig la Fiscalia; el consell i l'ajuntament també han protestat, s'hi està en contra; els veïns, tots, com ha dit el Sr. Abril, també estan cansats, i volen solucions. I l'únic que tenim, per posar un exemple, és un titular que, per boca del conseller, ve a dir que "el Govern defensa que el promotor ha complert amb mesures correctores".

A mi simplement m'agradaria mostrar-los una prova de les mesures correctores, parlava el Sr. Abril d'alguna activitat, mirin, aquesta foto, aquesta foto, que sembla d'una discoteca d'Eivissa, una de les grans discoteques, no?, això és Tagomago, i aquestes són les mesures correctores que s'han aplicat a Tagomago, mirin vostès! Es pot veure qualsevol cosa menys..., aquí ningú diria que això és LIC, que això és ZEPA, ni res semblant, però aquesta és la realitat a dia d'avui de Tagomago.

Per tant, a la vista d'això, és més necessari que mai que s'aprovi una proposició no de llei com aquesta.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Crec que avui el Grup MÉS, pel contingut i pel to de la seva intervenció, posa damunt la taula, crec que des del rigor i des de la responsabilitat, un tema que ens preocupa a tots. Permeti'm que, com a eivissenca, igual que li passa al Sr. Boned, ens trobem més tocats per aquesta qüestió, i amb l'únic que no puc estar d'acord és que està desfasat de notícies el Sr. Boned, remetrem-lo als acords del Consell de Govern del passat divendres, on miri si fan cas al consell insular i a l'Ajuntament de Santa Eulàlia, amb el propi convenciment de la Conselleria de Medi Ambient, que es va aprovar l'inici de la tramitació per declarar l'illot de Tagomago com a Zona d'Especial Conservació, amb les conseqüències que això du. Per tant, crec que, probablement perquè no ho sabia, ha fet el discurs que ha fet, crec que això no és així.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

I per tant, el remet als acords del Consell de Govern i al butlletí de la comunitat autònoma corresponent.

Pel que fa les obres il·legals, vostès, com jo, esperarem al que diguin els tribunals. Parlam d'obres, per tant, parlam de competències urbanístiques, el propi jutge d'instrucció ha convertit o ha transformat la investigació enloc d'un delictes mediambiental en un delictes d'ordenació del territori, és a dir, des del punt de vista de les llicències urbanístiques, i crec que tot el que hem de fer tots és esperar que resolguin els tribunals el que calgui i que, evidentment, imposin les sancions i les multes que pertocuin, i crec que és allò que ens pertoca a tots.

Si fa anys haguéssim redactat aquests plans de gestió, quan tocava, és a dir, malauradament a la legislatura passada no varen redactar cap pla de gestió de cap zona de Xarxa Natura, doncs probablement avui estarien molt més avançats els procediments i les eines per gestionar aquests LIC, els quals mereixen la consideració de Zona d'Especial Consideració, reconeguda per Europa i, com repetesc, a part de la Xarxa Natura 2000, doncs duríem temps avançat. Però crec que això és absolutament secundari, l'important és que es faci com més aviat millor. S'obre, a més, ara un procés de participació.

I per tant, nosaltres ara amb l'esperit que el Grup MÉS planteja en aquesta proposició no de llei, li faríem una transacció en el segon paràgraf de la proposta d'acord, la qual li llegiré als efectes que consti en acta, tot i que després la facilitaré, si vol, a l'Oficial Major. El primer paràgraf quedaria com està i el segon el desdoblariem en dos paràgrafs els quals dirien: "El Parlament de les Illes Balears dóna suport a la declaració de l'illot de Tagomago com a Zona d'Especial Conservació (ZEC), iniciada per acord del Consell de Govern de dia 10 d'octubre."

I un segon paràgraf que diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar amb els treballs de redacció del pla de gestió d'aquest espai, amb la participació de totes les administracions implicades i de la propietat, per permetre la preservació dels seus valors naturals i el coneixement d'aquests pels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears."

Res més.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula per contradiccions el grup proposant?

EL ABRIL I HERVÁS:

Sí, molt breu, perquè si evidentment tots els grups estam d'acord, al nostre ens sembla bé la proposta que fa el Grup Popular. De fet, el segon punt, on plantejàvem aquesta declaració de parc natural, realment, com els he comentat, tenia més un valor simbòlic. Nosaltres, si realment es duen endavant simplement els plans de gestió, els instruments de gestió lligats a la Zona d'Especial Conservació, que va ser declarada fa pocs dies per part del Govern de les Illes Balears, estarem ben contents. Evidentment en farem un seguiment ben de prop, com hem fet i com hem dut més enllà, i no per gust, sinó que pensam que per responsabilitat en aquesta qüestió.

Aquesta fotografia que presentava el Sr. Boned és de la darrera setmana d'agost, o sigui que fins i tot després que hi ha hagut més denúncies de les que ja existien, tant de la que ha presentat el nostre grup parlamentari als jutjats, com de les que han fet públicament i els expedients que han obert institucions com el Consell d'Eivissa o com l'Ajuntament de Santa Eulàlia, s'ha seguit actuant amb aquesta impunitat, que ja els deia que és el pitjor que es pot fer, aquesta imatge d'aquesta macrofesta que es va fer, crec que eren unes noces d'un famós, d'aquests que poden pagar entre 100.000 i 250.000 euros per llogar aquest espai que hauria de ser de totes i de tots.

Si m'ho permeten, i com que anam bé de temps, els llegiré només la denúncia que va presentar el nostre grup parlamentari, està penjada a internet i és pública, i si estan interessats en alguns dels annexos també els ho podem fer arribar, però només els citaré un paràgraf d'un informe d'una de les qüestions que ha estat més polèmica, de fet de les més reiterades a la premsa, que és el "xiringuito" aquest, el *beach club*, que fins i tot l'Ajuntament de Santa Eulàlia demanava tomar-lo, perquè..., o convertir-lo en allò que la promotora deia que hauria de ser el "xiringuito", que és un observatori d'aus, que ja és com a... com a riure's del personal, no?, diu: "El projecte presentat -això era un informe del 2009 sobre el projecte original sobre el qual el projecte d'ampliació finalment aquest estiu ha retirat el Sr. Kühn, però quan demanava el projecte original del "xiringuito" deia- El projecte presentat -l'informe del Govern- que en realitat és un intent de legalitzar actuacions altament impactants ja executades, destinades a un ús del tot incompatible amb la conservació de la integritat i la coherència amb la Xarxa Natura

2000, i que té repercussions negatives molt significatives damunt el valor de la Xarxa Natura 2000." Aquest és un paràgraf dels molts que repeteixen els diferents informes i que, evidentment, fins i tot la retirada de l'ampliació és com una burla per llavors seguir fent fins i tot macrofestes com la de la fotografia que mostrava el Sr. Boned.

Per tant, per part del nostre grup estam satisfets que puguem arribar a un acord sobre aquesta qüestió i que aturem i qüestionem aquest missatge d'impunitat que dóna aquest fet tan lamentable al voltant de Tagomago.

LA SRA. PRESIDENTA:

El Grup Socialista accepta l'esmena presentada pel Grup Popular?

Idò, votació de la proposició no de llei amb les modificacions proposades.

Bé, entenc que és aprovada per unanimitat.

2) Proposició no de llei RGE núm. 7917/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a dessaladora de Santa Eulària des Riu.

A continuació passam al debat de la segona i darrera proposició no de llei RGE núm. 7917/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a dessaladora a Santa Eulària. Per part del Grup Parlamentari proposant té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, gràcies, presidenta. Parlarem ara també d'un altre tema d'Eivissa, el tema de la dessaladora, també del municipi de Santa Eulària. Crec que també... o esper que també arribem a un acord perquè òbviament el problema de la gestió de l'aigua a Eivissa és un problema greu, però crec que també és un problema que afecta totes les illes i més si parlem de dessaladores.

Així i tot vull remarcar que les illes pitiüses, Eivissa i Formentera, a l'inrevés possiblement que a Mallorca i que a Menorca, enguany són les illes que tenen un índex de pluviositat menor i per tant, són les illes que més pateixen sequera, i més en un any com el que hem patit ara en què la sequera ha estat molt severa, prou contundent i per tant els efectes han estat més que evidents.

Al Consell d'Eivissa, el novembre de l'any passat, ja es va tractar, no es va arribar a acords, però sí que es va tractar i crec que es va tractar per allò que es diu per pura necessitat, per justa necessitat, la proposta d'impulsar un pacte de l'aigua i sol·licitar el traspàs de la competència de l'aigua a Eivissa i la creació d'un consorci insular o agència eivissenca de l'aigua per a la gestió integrada del cicle de l'aigua a l'illa.

Les competències continuen fora d'Eivissa, però el problema, quin és, per què s'arriba a voler demanar-ho? Senzillament perquè qui té aquestes competències no les exerceix com a mínim per solucionar els problemes d'abastament d'aigua que es pateix a l'illa d'Eivissa.

És un problema extens, és un problema complex, però hi ha un element que resulta importantíssim per poder-lo solucionar que és la interconnexió de dessaladores i més concretament la connexió de la dessaladora de Santa Eulària a la xarxa de subministrament d'aigua.

És per això que hem volgut focalitzar aquesta proposició no de llei en aquest punt. Sabem que el Pla hidrològic del 2013, del qual s'ha parlat i se'n parla, parla d'infraestructures bàsiques, però no volem parlar d'una infraestructura bàsica més, volem que dins aquestes infraestructures bàsiques es prioritzi la dessaladora de Santa Eulària.

Dades: Vila, la dessaladora de Vila, 13.000 metres cúbics d'aigua; la dessaladora de Sant Antoni, 17.000 metres cúbics d'aigua. Màxim cabal que produeixen, enguany, aquest estiu, el mes d'agost s'han consumit 29.000 metres cúbics, i això sense tenir en compte que més de la meitat de l'illa no està connectada ni rep aquesta aigua. Per tant, el més probable és que, si no es posa solució en aquest problema, l'any que ve no només tinguin aigua salada els municipis de Sant Josep o el de Sant Jordi com pateixen ara, no és només que Santa Eulària pateixi ja fins i tot ja problemes sanitaris als pous que s'abasta, sinó que, a més, no hi haurà prou aigua, òbviament s'hauran d'aplicar les retencions d'aigua aquest estiu.

Per tant, també som conscients que la dessaladora de Santa Eulària suposa un cost en emissió de CO₂ a causa de la despesa elèctrica que implica, és el cost de l'eliminació de residus de salmorra que també s'hi afegeix, però dins aquesta balança entenem que és un benefici en aquests moments molt més gran. Posant costos i beneficis en una balança entenem que hi sortim guanyant, perquè implica un descens en l'extracció d'aigua dels ja castigadíssims aqüífers que té Eivissa i a més constitueix un element important de subministrament d'aigua potable que, si no, no n'hi ha d'altre en aquests moments.

Pensem que pràcticament -i vull fer-hi incidència- l'única bossa d'aigua no salinitzada del subsòl eivissenc es troba precisament en aquesta zona, per tant, si s'acaba de salinitzar la bossa de Santa Eulària o del municipi de Santa Eulària, òbviament tot el subsòl de l'illa d'Eivissa es trobarà salinitzat.

Per tant, crec que també les declaracions del batlle de Santa Eulària d'aquest estiu, crec que acompanyen aquestes intencions, quan diu que la situació de Santa Eulària, del municipi de Santa Eulària del Riu, és crítica i és molt greu per l'estat en què es troben els pous que abasten tot el municipi.

Per tant, entenem que l'obtenció d'aigua de la dessaladora de Santa Eulària suposaria un benefici especialment per a la gent de la part nord de l'illa d'Eivissa, però també beneficia òbviament tota la xarxa de l'illa perquè amb la interconnexió també arribaria al municipi de Sant Josep el qual en aquests moments tampoc no en té.

Torn a incidir en la sequera que s'ha patit, en la sequera persistent que hi ha a l'illa d'Eivissa i que és urgent, òbviament; que l'extracció d'aigua està al límit, els pous aquífers es troben en aquesta situació, òbviament sota mínims i per tant, és urgent que ens posem en funcionament.

Aquesta dessaladora comença el 2012 la seva construcció, l'acabam el... comença perdó el 2007, l'acabam el 2012, que era l'any en què teòricament estava previst posar-la en funcionament, som al 2014 i continuam sense que es pugui posar en funcionament. Va sortir, com sempre surten en aquestes infraestructures, esper que algun dia això s'acabi, sempre surten els famosos sobre costos afegits a qualsevol infraestructura que es vulgui dur endavant, es troba amb un sobre cost de 19 milions d'euros i òbviament ningú no vol assumir aquest sobre cost, per tant, tornam tenir una infraestructura més a Eivissa acabada i tancada, això sí, en pagam mensualment el costos que té de manteniment, en pagam els serveis de vigilància i de guàrdies que implica aquesta infraestructura i no es pot posar en funcionament.

Aquí demanaria al Partit Popular, al representant del Partit Popular que són vostès els que tenen, aquest mateix partit, els seus governants els tenen a Madrid, per tant que facin allò que pertoca que és incidir en aquest punt. No pot ser que l'illa d'Eivissa es caracteritzi per tenir un hospital nou i modern tancat, perquè el que ha passat no es pot dir que s'hagi obert l'hospital. Per tant, un hospital tancat, això sí pagam cada mes els costos d'aquest hospital; tenim les residències per a majors acabades, però també tancades, pagant, i ara a més tenim la dessaladora a Santa Eulària també acabada i tampoc en funcionament. Ens especialitzam..., i no ho sé, algun dia també ens posaran el títol d'illa especialitzada en infraestructures, en pagar infraestructures, tenir-les acabades i no posar-les en funcionament.

Per tant, la partida de la qual també s'ha parlat i de què es va parlar l'any passat, d'aquells 74 milions que haurien anat tan bé possiblement per desencallar tots aquests temes i per trobar una solució, també sembla que queda en no res o, com a mínim, ara per ara sembla ser que no s'ha concretat, s'ha parlat d'una partida de 13 milions i mig als pressupostos generals de l'Estat, però 13 milions i mig a repartir entre totes les illes, per tant, òbviament no arriben ni a fer la part, el trosset, els 200 metres que falten de desconnexió per enllaçar amb la de Vila i la de Sant Antoni.

Per tant, una situació, la veritat, lamentable, lamentable, però pens que hi hem de seguir insistint tots els grups, crec que ens hem de posar d'acord i hem de seguir fent aquesta pressió perquè es prengui consciència de la necessitat que s'arregli aquest problema.

Aquest estiu passat el Consell Insular d'Eivissa va aprovar, amb el vot favorable de tots els consellers i conselleres, un punt en què quedava ben clar que s'instava el Govern de les Illes Balears i el Govern de l'Estat a executar sense més demores les obres d'infraestructures hidràuliques pendents a l'illa d'Eivissa. També sabem que el Consell d'alcaldes de tota l'illa, també per unanimitat, trasllada la proposta al Consell de Govern, etc. Per tant, totes les institucions s'hi sumen, però realment no arribam a trobar el pas per on poder desencallar aquesta solució.

Per tant, crec que un dels problemes que es deriven de tot això i que voldria també afegir-ho, encara que potser em passi una mica del temps, però pens que també és important, és el segon problema en què això afecta: no és només que no hi hagi aigua, no només és que tot el subsòl de l'única zona que quedava se salinitzi ja d'una manera alarmant, sinó que, a més, que, a més, i aquí també voldria, si la trobo, mostrar una foto del Sr. Cañellas, del president Cañellas, diu "El ministre de Madrid, Luís Atienza, i el president Cañellas inauguren la bassa de reg d'Eivissa", un projecte que comença el 1985 amb el president Cañellas, és la bassa de reg de Santa Eulària, que l'esperaven tots els pagesos d'Eivissa, que fa... la inversió de l'Estat més important que hi va haver en aquell moment, de l'Estat a Eivissa. Està aturada. Per què? Perquè tota l'aigua que hi arriba és salada.

Per tant, una de les grans... l'única gran infraestructura - diríem- que ha fet l'Estat a l'illa d'Eivissa i que tots els pagesos esperaven...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Marí, ha exhaurit el seu temps.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, gràcies, presidenta, ja acab., també això, de rebot, s'ha vist afectada i per tant tampoc no està operativa.

Senzillament, vull afegir que esper que si trobàssim una solució que tots junts poguéssim fer pressió per trobar la solució perquè aquesta dessaladora tiràs endavant i que això, però, no tengués un sobre cost òbviament damunt els ciutadans de l'illa d'Eivissa.

Res més, gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per a la fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, molt breu, perquè te fa sentir una mica incòmode aquesta comissió d'avui, és molt eivissenca, no?, i tal vegada desenton, no? Però bé, esper, després d'haver sentit el conseller Company ahir al Plenari, que les intencions de la Sra. Marí, quan ha presentat aquesta proposició no de llei, no fos realment sembrar l'odi entre mallorquins i eivissencs.

Ara fora bromes, som davant un tema preocupant, davant d'una necessitat social que és la bàsica i que té un lligam directe amb un problema mediambiental com és la gestió de l'aigua, i principalment perquè parlem d'infraestructures de dessalació en l'abastament, en el subministrament d'aigua potable a una població important, no només per als residents, sinó perquè a més la càrrega de turistes cada vegada és major i per tant el consum evidentment també. Una qüestió que s'ha de resoldre, hi ha les vies que ja estan recollides a la proposició no de llei, però una qüestió en què es travessen dues qüestions que per a nosaltres també estan lligades una amb l'altra: una és el tracte que dona el Govern central a aquesta comunitat, i tampoc no hi entraré en detall, perquè ahir ja en vàrem parlar prou a l'hora de parlar de finançament i particularment dels pressupostos generals de l'Estat, d'aquests 75 milions de depuradors de 2014 que no han arribat i que ja podem fer comptes que tampoc no arribaran el 2015, i l'altra és la qüestió de les dessaladores, que altres vegades ja els he relatat en aquesta comissió i que és un dels episodis de malbaratament més absurds i més indignants que hi ha de l'època de la gestió del Sr. Matas, ja no només com a president, sinó sobretot en la seva època de ministre.

Perquè un dels problemes bàsics de manteniment i financer que té a veure amb la gestió d'aquestes infraestructures té a veure amb aquest regal enverinat que es va fer, en contra fins i tot de la planificació hidrològica de les Illes Balears, on un senyor, per ser candidat llavors aquí, quan era ministre de Medi Ambient al Govern central, va decidir regalar-nos, sense que ningú no les demanàs, quatre dessaladores que estan totes elles aturades, només dues són necessàries, d'una ja n'hem parlat en aquesta comissió, que és la de Ciutadella, en què falla el tema de la connexió, és a dir, tenim la dessaladora, però no la connexió amb la xarxa d'aigua potable, i l'altra és la de Santa Eulària.

Les altres dues que estan aturades i no importa ni posar-les en marxa, són la d'Alcúdia i la d'Andratx, sense comptar set dessaladores mòbils que eventualment podrien haver servit per solucionar aquests problemes que a Eivissa es manifesten en forma de problemes fins i tot de restricció d'aigua, que ja l'ajuntament a un moment donat ha avisat que es podria donar si no se soluciona el problema aviat, i en el cas de Menorca, amb la salinització dels aqüífers. Només el manteniment d'aquestes dessaladores que estan tancades des que es varen acabar les obres, s'hagin entregat o no, ens costa 1 milió i mig d'euros cada més.

Per tant, el que ha proposat el nostre grup en altres ocasions fent un debat més global sobre aquestes infraestructures és que, sobretot aquelles que no s'utilitzen, s'haurien de tornar al ministeri i quan estiguin acabades les infraestructures necessàries per realment poder-les explotar... implementades, sí que les volem, si no, ja que no les havia demanat ningú, no, perquè ara mateix són un problema. I en el cas de la de Santa Eulària podria ser una solució, però evidentment si no és amb la participació del ministeri serà molt complicat que la comunitat, governi qui governi, se'n pugui fer càrrec.

Per tant, suport a aquesta proposició no de llei per part del Grup Parlamentari MÉS.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Fernández, per un temps de deu minuts.

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Vaya por delante el apoyo del Grupo Parlamentario Popular a la iniciativa presentada por la diputada Marí. Compartimos su preocupación y nos sumamos a su iniciativa para conseguir concluir un proyecto que sin duda alguna beneficiará a los ciudadanos de Santa Eulalia del Río y de la isla de Ibiza.

A día de hoy el único recurso hídrico en el municipio de Santa Eulalia del Río procede de las aguas subterráneas, algo que, teniendo en cuenta las fuertes puntas de demanda en temporada estival y el crecimiento residencial de los últimos años, ha causado la sobreexplotación de los acuíferos provocando la salinización de algunos pozos y el descenso de desnivel dinámico de otros.

Esta problemática llevó -como indicaba la diputada Marí- a firmar un convenio de colaboración entre el Ministerio de Agricultura, Alimentación y Medio Ambiente y el Govern de las Illes Balears mediante el cual se perseguía el poder garantizar el suministro de agua a la población permanente de nuestras islas, ya que, dentro de las actuaciones del convenio, además de la desalinizadora de Santa Eulalia del Río, se incorporaban las plantas desalinizadoras de Ciudadela, Alcudia y Andratx, una actuación que culminaría con la producción de 53.000 metros cúbicos de agua al día de los cuales 15.000 metros cúbicos al día corresponden a la desalinizadora de Santa Eulalia del Río.

Desde el Grupo Parlamentario Popular entendemos que el suministro de agua a las poblaciones de las Islas Baleares es un tema básico y que requiere una defensa unánime por encima de posturas partidistas. Por ello consideramos importante que hoy aquí salga un acuerdo mayoritario.

La construcción de la desalinizadora de Santa Eulalia del Río finalizó, como indicaba la diputada Esperanza Marí, en el año 2012. No obstante, como también indicaba, apareció un sobrecoste de 19 millones de euros, un sobrecoste que nosotros, desde este parlamento, no podemos permitir que asuman los ciudadanos de Santa Eulalia, de Ibiza o de las Islas Baleares.

Por esto y para que no quede ninguna duda del posicionamiento de este parlamento a la proposición no de ley que presenta el Grupo Parlamentario Socialista, le proponemos una propuesta de adición a sus términos. En esa propuesta se incorporaría el concepto de que el sobrecoste de la planta desalinizadora no recaiga sobre los consumidores de agua de Santa Eulalia, de Ibiza o de las Islas Baleares, una propuesta que hemos tratado y acordado los distintos grupos previamente a este debate y que quedaría como un único punto redactado de la siguiente forma: *"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a prioritzar davant el Govern de l'Estat la recepció de la dessaladora de Santa Eulària del Riu*

i la seva connexió a la xarxa de subministrament i que el sobrecost d'aquesta infraestructura no recaigui sobre els consumidors d'aigua del municipi de Santa Eulària del Riu i de l'illa d'Eivissa, en general, en relació amb la resta dels consumidors d'aigua de les Illes Balears”.

Desde el Grupo Parlamentario Popular entendemos que este sobrecoste tiene que ser asumido total o casi totalmente por parte del Ministerio de Medio Ambiente y para que así conste proponemos esta adición, esperando el apoyo unánime de todos los miembros de la comisión.

Otro factor importante en la obra de la desalinizadora de Santa Eulalia del Río es la conexión de la misma a la red de distribución de la isla, ya que si no se recepcionaría una obra con la falta de un elemento básico para su correcto funcionamiento, endosando así un problema añadido al ya existente del sobrecoste. Esta conexión entendemos también que tiene que ir a cargo del Ministerio de Medio Ambiente, algo que entendemos que ya se entiende de la proposición planteada por la diputada Marí, y que desde el Grupo Parlamentario Popular recalamos y nos sumamos a sus palabras.

Y ya para concluir, desde el Grupo Parlamentario Popular queremos valorar de forma positiva las acciones llevadas a cabo por parte del Ayuntamiento de Santa Eulalia del Río y del Gobierno de las Illes Balears, que trabajan de forma conjunta para que la puesta en marcha de la planta desalinizadora sea una realidad y que los consumidores de agua de Santa Eulalia, Ibiza o las Islas Baleares no tengan que ver aumentado su recibo de agua.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

¿El Grupo Socialista acepta las enmiendas presentadas por el Partido Popular?

Vol fer ús de la paraula per contradiccions el grup proponent? Té cinc minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta. Sí, acceptarem l'esmena del Grup Popular. És una esmena que, sí, que ja havíem estat comentant tots els grups en aquesta comissió, però també, una vegada dit això que s'accepta l'esmena, crec que també m'agradaria incidir en tots els grups que s'assumeixi que aquesta proposta, que aquesta esmena és una proposta de mínims, no és cap proposta de màxims, és una proposta de mínims, i que hauria de ser una d'aquelles línies vermelles que tots els grups, que tots els grups assumissin, i fessin tot allò que els pertoca perquè el problema es resolgui. No es pot continuar mantenint aquest problema.

Si l'Estat no paga, si l'Estat no paga, si l'Estat continua abusant d'aquesta manera dels ciutadans de les Illes Balears, el Govern de les Illes Balears hauria de fer totes les gestions pertinents davant Madrid perquè això se solucioni, i les ha de fer. El de Canàries treballa moltíssim més en moltes més iniciatives per millorar les condicions dels ciutadans de les Illes Canàries. Per tant aquí trobam a faltar això d'aquí. No aconseguir-ho vol dir que òbviament a Madrid continuen amb

una actitud d'arrogància total i absoluta, però també vol dir que el Govern de les Illes Balears fracassa constantment en reivindicar aquest millor finançament, aquestes millors infraestructures per a les Illes Balears; per tant de rebot també és un fracàs per a tots els ciutadans de les Illes.

Per tant vull incidir en això, que els diputats del Partit Popular continuïn fent tot allò que els pertoca perquè la solució..., o com a mínim aquests problemes es puguin resoldre.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Entenc que també accepta l'esmena proposada per...

En conseqüència queda aprovada per unanimitat la Proposició no de llei RGE núm. 7917/14, relativa a dessaladora de Santa Eulària.

Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui i no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Bona tarda.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS